

ΠΟΙΚΙΛΑ

§ 4. Καθεστάκει-καθεστήκει.

Ἐν τοῖς εἰς Θουκυδίδην Σχολίοις Β', 28 φέρεται: «ἐπειδὴ—
περ ταύτην ὁ βασιλεὺς πρυτανεῖον καθεστήκει καὶ μητρόπο-
λιν τῆς Ἑλλάδος τὰς ἄλλας καθηρηκῶς διὰ τοῦτο πόλεις».

Τὸ καθεστήκει ὁμοίαν ἔννοιαν τῷ ἐγεγένητο ἢ ἀπεδέ-
δεικτο ἐρμηνευθὸν ἀπάδει ὁλοῦς τοῦ προκειμένου χωρίου, ὅπερ
ἀπαιτεῖ προφανῶς ῥῆμα μεταβατικὸν σημαίνον ἐπεποιήκει
ἢ, ὡς λέγεται κοινῶς, εἶχε καταστήσει. Ὁ σχολιαστὴς ἔγρα-
φεν ἀναμφιλέκτως: «ταύτην ὁ βασιλεὺς πρυτανεῖον καθεστά-
κει», ὡς ὁ Σκήψιος Δημήτριος παρ' Ἀθην. σελ. 697, γ' «ὄν
καὶ ὁ πρῶτος μετὰ Φιλέταιρον ἄρξας Περγᾶμου Ἄτταλος
δικαστὴν καθεστάκει βασιλικὸν τῶν περὶ τὴν Λιολίδα» καὶ
ὁ Ἰώσηπος ἐν τῷ ἑαυτοῦ βίῳ § 17 «ὄν ἐγὼ καθεστάκειν
τῆς Ἰβηρίας στρατηγόν».

Τὸ καθεστηκέναι ἢ καθεστάναι ἀναφέρεται εἰς τὸ κα-
θίστασθαι, τὸ δὲ καθεστακέναι εἰς τὸ καθιστάναι. Εἶνε
δ' ὁ ἐνεργείας ἐμφαντικὸς τύπος ἐστακέναι ἴδιος τῶν μετα-
γενεστέρων εὐρισκόμενος μὲν καὶ ἀπλοῦς ἀλλὰ πολλῶ συχνό-
τερον σύνθετος, οἷον ἀνεστακέναι, ἐφρεστακέναι, κτλ.

Ἰστακέναι. Ἐπιγρ. Θερ. 2448, Α', 27 «ἐπιτετελεκεῖα οὖν καὶ
ἰστακεῖα πάντα κατὰ τὰς ἐκείνων ἐντολάς»¹. Δίων Χρυσόστ. Λόγ.
ΑΑ', σελ. 628 «τόν δεῖνα δὲ τόν εὐχερῆ λίχν ποιητήν—οὐ μόνον

¹ Ἐπεὶ Ἀρήσιον Δ: αλ. Δωρ. σελ. 316 καὶ Σκευδῆτιον Ὑπερείδ. σελ. 58.

χαλκῶν ἰστακίων ἀλλὰ καὶ παρὰ Μένανδρον». Ἰώσηπ. Ἀρχαιολ. Ε', ε', 21 «ἐνθα τὴν σκηνὴν ἰστακίαν». III', η', 8 «νῦν οὖν, εἰ μὲν φθάνεις τὸν ἀνδρῖντα ἰστακίως, ἐστάρτω». Μετατυπωτέον δὲ καὶ τὸ ἐν βιβλ. Ζ', ε', 3 «ἴστηκε δ' Ἀθεσάλωμος ἐν τῇ κοιλάδι τῇ βασιλικῇ στῆλην λίθου μαρμαρίνου» εἰς τὸ ἴστακε καὶ τὸ ἐν Μακκαβαίων Α', κεφ. ιγ', 38 «καὶ ὅσα ἰστήκαμεν πρὸς ὑμᾶς, ἔστηκε» εἰς τὸ ἰστάκαμεν.

ἀνεστακίαι. Ἐπικτ. Διατρ. Α', δ', 30 «εἶτα Τριπτολέμῳ μὲν ἱερὰ καὶ βιωμὸς πάντες ἄνθρωποι ἀνεστακίαν, κτέ.». Βασιλ. Α', ιε', 12 «καὶ ἀνεστακεν αὐτῷ χεῖρα».

εννανεστακίαι. Ἐπιφάν. Τόμ. Β', σελ. 174 «ἤς τὸ φύραμα ἀνειληρένεκι λέγουσιν αὐτὸν καὶ ἐν αὐτῷ εννανεστακίαι».

διεστακίαι. Διονύσ. Ἀλικαρν. περὶ Συνθέσ. Ὄνομ. ΚΒ' «δικακροσθε τὸ συνεμέ; τῆς ἀρμονίας καὶ διεστακε»¹. Τὸ παρὰ Ψευδοκριστοτέλει Τόμ. Α', σελ. 45 Διδ. «πνεῖ δ' ἀπὸ τῶν Συρίων πυλῶν, ὡς διεστήκει ὅ τε Τυρός καὶ Τυρόσις ὄρη» μνημονεύων ὁ Κάρολος Μυλλῆρος ἐν τῇ ἐκδόσει τῶν Μικρῶν Γεωγράφων (Τόμ. Α', σελ. 476) γράφει μὲν διεστακεν ὅ τε Τυρός καὶ τὰ Ῥώσις ὄρη».

ἰεστακίαι. Πρῶτ. Ἀποστόλ. II', 11 «προσεύχον δὲ αὐτῷ διὰ τὸ ἱκανῶς χρεῖα καὶ μαρτίαις ἰεστακίαι αὐτούς».

ἰερεστακίαι. Πολύβ. Γ', κ', 5 «κατὰ μέρος μὲν οὖν ἄνδρας ἐπιμελεῖς ἰερεστακεὶ πρὸς ταύτην τὴν χρεῖαν». Ὁρθῶς ἔγραψεν ὁ Βεγκῆρος ἐν βιβλ. Γ', κδ', 2 «αὐτῷ δὲ κειρῷ τοῦ κατὰ τὴν διήγησιν ἰερεστακίως ἦμας ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τῶν Φιλοποίμενος πράξεων» ἀντὶ τοῦ ἰερεστηκίως καὶ ἐν βιβλ. ΑΒ', θ', 1 «αὐτῆς δὲ κατὰ τὴν διήγησιν ἐρῶδου καὶ τῶν κειρῶν ἰερεστακίως ἦμας ἐπὶ τὴν οἰκίαν ταύτην» ἀντὶ τοῦ ἰερεστηκίως². Ὡς δὲ λέγεται ἰερεστακίαι καὶ ἐπιστήμαι κατ' ἔλλειψιν τῆς ἀποκτικῆς τῆς τῶν ἢ τῆς γνώμης ἢ τῆς δαύουαι, ὥτω καὶ ἰερεστακίαι. Στοιχ. Ἀριθμ. ΘΘ', 53 «ἀλλ' ὡς παρορῶντας τῷ μὴ ἰερεστακίαι, πάντως δ' ἂν ἰδόντας, εἶπερ ἐπέστησαν». Περ' Ἀπολλωνίῳ τῷ Κιτιεῖ ἀνακηρύσσεται ἀφ' ἐκτέρου δὲ τῶν προκειμένων καταρτισμῶν ἰερεστακεν ὅτι κατὰ τῶν οὐδ' ἠντιουσὸν ἔχοντες τινῶν ἐξαθρή-

¹ Ἡ Συμφέρων Διον. περὶ Συνθέσ. σελ. 331. Πρῶ. καὶ Μελετ. Κριτ. σελ. 184 καὶ Σημειώσ. εἰς Δημωσθ. Τόμ. Α', σελ. 198.

² Πρῶ. καὶ Διοδώρον Θητ. Στοιχ. Τόμ. Α', σελ. 792.

σεων κρητύσων¹. Τοῦ ἐριστάγει καὶ ἐπιστήσαι ὅτι, τουτέστι παρατηρεῖν καὶ παρατηρήσαι ὅτι, καὶ ἄλλοι ἡμῶν παρεχόμενοι παραδείγματκα καὶ ὁ Σωκράτης λέγων σελ. 152 Ἐργ. «ὦρὴ ἐριστάς ὅτι διὰ τῶν ἐμέτων δικηφορὰ γίνεται μᾶλλον» καὶ σελ. 264 «ὦρὴ ἐπιστήμας ὅτι δι' ὧν ἐπιτείνεται τὰ φλεγμακίνοντα, διὰ τούτων ἡ πίσωσις κῆσεται». Πρὸς. καὶ Κλήμ. Ἀλεξάνδρ. σελ. 596 «ἐκείνο δὲ ὡς ἐπίστηται, ὅτι εἰ καὶ μὴ πράξει τινὸς καὶ τῷ βίῳ κτέ.» καὶ σελ. 773 «ἐκείνο ἐπιστησίτωσαι, ὅτι φησὶν ἡ γραφή κτέ.», κτλ.

καθεστικαίται. Διόδ. Σικελ. ΑΒ', κ', 3 «ἔργη γὰρ αὐτὸν παρεληφέναι γυναῖκα νοσοῦσαν, καθεστικαίται δὲ νεκρίσκον ὑγκίνοντα». Ίερμ. Γ', 17 «καθέστακα ἐρ' ὑμῶς σκοπούς». Μακκκκβ'. Α', ε', 20 «κακῶν καθεστάκαμῖν σε σήμερον ἀρχιερέα τοῦ ἔθνους σου». Σχολ. Ἰπποκρ. καὶ Γαλλη. Τόμ. Α', σελ. 49 «τῶν μὲν οὖν τὰς ἐργακὰς ὅν τρόπον δεῖ ποιέσθαι διὰ τοῦ πρώτου βιβλίου φασκὸν σοὶ καθεστάκαμῖν».

ἀποκαθεστικαίται. Πολύβ. ΚΑ', θ', 9 «βραχέειν αὐτῶν τὸν λαθόντες ἀποδείξιν εὐνολίας ἀποκαθεστικαίται μὲν αὐτῶ τὸν οἶον, κτέ.». Κλήμ. Ἀλεξ. σελ. 776 «στερακική δὲ οἰκείωσις εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως ἀποκαθεστικαίται τὸν γνωστικὸν χρόνον καὶ τῶν μὴ προσδεόμενον».

μεθεστικαίται. Λογγίν. περὶ Ὑψ. ΙΓ', 2 «τὴν δὲ τῆς ἀποδείξεως φῶσιν μεθεστικῶς εἰς ὑπερέκκλον ὕψος καὶ βῆθος».

παρεστικαίται. Πολύβ. Γ', ζδ', 7 «ἐμέγαν φῶσον καὶ πολλὴν ἀπορίαν παρεστικῶς τῆς πόλεσι καὶ τοῖς κατὰ τὴν Ἰτακίαν ἀνθρώποις». Λογγίν. περὶ Ὑψ. ΚΖ', 3 «ὅ μὲν γὰρ Δημοσθένης κατ' ἄλλον τινὸς τρόπον ἐπὶ τοῦ Ἀριστογείτονος ἐμπλῆς τὸ πολυπρόσωπον καὶ ἀρχίστροφον παρεστικαίται². Ίώσηπ. Ἰουδ. Πολ. Β', σ', 2 «καὶ τοσαῦτα μὲν παρεστικαίται θήματα περὶ τῆς ἐργῆς τῷ θεῶν (Πρὸς. καὶ Ἀρχισολ. ΙΓ', δ', 1). Σχολ. Πινδ. Νερμ. Ζ', 94 «ἐπὶ τῷ δοκεῖν μικρολόγον παρεστικαίται τὸν Νεοπτόλεμον». Σχολ. Ἰπποκρ. καὶ Γαλλ. Τόμ. Α', σελ. 19 «καὶ τὸν κατὰ τὸν οὔτω παρεστικαίται».

περιστικαίται. Ψευδοπλάτ. Ἀξιώχ. σελ. 370, δ' «εἰς τὸν κεντίον με τῷ λόγῳ περιστικαίται».

οὐρεστικαίται. Ἰνδύβηχ. Β'. Πυθκγ. § 261 «ἐκτικακόμενοι τὸν Δη-

¹ Σχολ. εἰς Ἰπποκρ. καὶ Γαλλη. Τόμ. Α', σελ. 4.

² Ἐκ τῆς ὑπὸ τοῦ Οὐμακίου ἐκδοσῆς τοῦ Λογγίνου σελ. 594.

μουσικῶν συνιστακίαι τοῖς νεωτέροις ἐπὶ τυρηνίδει». Ἀνθολογ. Πα-
λατ. IV, 139:

τὸν δ' οὖν τούτῳ φησὶ συνιστακίαι.

Σχολ. Ψευδ. Α, 832 «περὶ μέντοι τῆς παρ' αὐτὸ τροφῆς οὐδὲν σινέ-
στακίαι ἀλλὰ καὶ τὸν κενὸν διὰ τῶν περὶ γυμνάτων ἐπιμακροτερεῖ τροφῆς
τῶν Φύλακα συνιστακίως τούτων».

Καίτοι δὲ καὶ παρὰ Σέξτω τῷ Ἑμπειρικῷ σελ. 212, 23: τοῖς τὰ
πλέοντα συνιστακίως ἀριθμοῖς. σελ. 216, 20: ἕξ τε οὐσῶν τῶν τὰ
πλέοντα συνιστακίως ἀρχῶν. σελ. 250, 12: ἕτερον οὖν ζητούντων
ἡρώων, ἕτερον παριστάμεναι. σελ. 361, 3: παριστακότες καὶ τὸ ἐκ τί-
νος ὄλης ἐστὶν ἢ ἀπόδειξις ἀκολούθως πειρασόμεθα κτέ. σελ. 379, 20:
ἐσφίθη παριστακίως ὅτι οὐδὲ ἀληθῆς οὐδὲ ἀποδεικτικῶς δύναται εὐ-
ρεθῆναι. σελ. 485, 5: δεῖ τοῖς συνιστακίως αὐτὸ ὄγκους μετακοσμη-
θῆναι. σελ. 590, 13: τὸ δ' ὅτι οὔτε αἰσθητὸν ἐστὶν οὔτε νοητὸν ἐστὶ
τὸ πᾶν παριστάμεν ἐν τοῖς πρὸς τοῖς φυσικοῖς. σελ. 756, 6: ἐσό-
μεθα παριστακίως καὶ τὴν μουσικὴν ἀνοπόστατον.

Ἐπὶ ταῖς ἐν τῇ περὶ μουσικῆς γλώσσῃ ἐπιπολιζούσης συνηθείας
περὶ τῆς ἢ Ἀμακρικῆς Διονύτου προηγήκατο ἐν τῷ περὶ τῆς Λε-
κτικῆς Δημοσθένους Διονύτου κερ. 54 κατὰ περὶ κείνου τὴν Δη-
μοσθενεῆ φῆσιν ἀσὶ καὶ τῆς πολιτείας καὶ τῶν πόλεως αὐτῶν περὶ τῆς
καὶ τετραρχίας καθίσταται;», ἤγουν: καὶ τετραρχίας καθίστα-
ται. Οὐδένα δ' ὄνασεν ὁ Ρεῖσιος καὶ προκίνη τὴν γραφὴν ταύ-
την ταῖς ἐν ταῖς ἀσὶ τῶ φέτορας φερρόμενης (σελ. 117, 26)¹.

Τὸν τούτων καθίσταται οὔτε ὁ Δημοσθένης οὔτ' ἄλλος πλῆκτις φῆ-
ται ἀρίσταται. Ἀπκιντὴ μὲν ἐν τῷ ὑπὲρ Εὐξείνου λόγῳ τοῦ Ὑπε-
ρεῖδος ἀσὶς ὅτι κέρικα καὶ εἰς ἀρχῶν καθίσταται;»². Ἄλλ', ὡς ἠρ-
θασαται περὶ ἐλέσεν ὁ Κούρατος ἐν τῇ Μνημοσῆς (Τόμ. Β', σελ. 326),
ὁ Ὑπερεῖδος ἔφησε μόνον ἀσὶς ὅτι κέρικα;», τὸ δ' ἐπιπερῶμενον
εἰς νεωτέρω τοῖς προσήκει, ἐξελκόντας ἢ ἐξαγορεύοντο τὸ κέρικα.

Οὐχὶ κρείττον τοῦ ἐνεργητικοῦ ἐστακίαι, ἀνεστακίαι,

¹ Ἐν Σχολίῳ Δημοσθέν. Τόμ. Α', σελ. 566 καὶ Βασιλίον Δημοσθ.
Διμοσθ. σελ. 621 καὶ Σουῆθιον Ὑπερεῖδ. σελ. XVIII.

² Ἐν Σουῆθιον Ὑπερεῖδ. σελ. 50.

καθεστακέναι, παρεστακέναι, συνεστακέναι, κτλ. εἶνε τὸ παθητικὸν ἐστάσθαι, ἀνεστάσθαι, καθεστάσθαι, παρεστάσθαι, συνεστάσθαι, κτλ., οὐ ἰκανὰ μαρτύρια δύναται τις ἐκ τῆς γλώσσης τῶν μεταγενεστέρων νὰ παραγάγῃ.

ἀνεστάσθαι. Κλήμ. Ἀλεξ., σελ. 764 ἀνὶ μὲν καὶ σώματά φησι τὸ εὐαγγέλιον πολλὰ τῶν κεκοιμημένων *ἀνεστάσθαι*. σελ. 804 ἀκόλουθως δὲ κελθὲ γέγονεν τοῦτο πεπονηότα καὶ *ἀνεσταμένον*. Πρῶτ. καὶ Πλάπρον Ἀλεξάνδρῳ Συναγ. Δ', 51 (Τόμ. Α', σελ. 260 Οὐλσχ.).

ἀγεσταίσθαι. Ὀρειβάστ. Τόμ. Δ', σελ. 325 «τρικύμακτος ὄντος κατὰ τι τοῦ μικροῦ μέρους καὶ τῶν πλησίον σομάτων *ἀγεσταμένων*» (ἐκ διορθώσεως ἀντὶ τοῦ *ἀγισταμένων*) καὶ «ὥστε τὰ μὲν *ἀγεσταμένα* διὰ τῆς ἐπιδέσεως πειθηνίως ἄγεσθαι πρὸς περὶ κάλλησιν» (ἐρέσεται καὶ γρηγορή *ἀγισταμένα*).

διαστάσθαι. Στόβ. Ἀνθολ. ΜΓ', 92 «ρχαί δ' ἐγῶν ἐς μοῖρας τρεῖς *διαστάσθαι τὴν σύμπρασιν πολιτείαν*»¹. Ὀρειβάστ. Τόμ. Δ', σελ. 290 «πρὸς τὴν τῶν *διασταμένων* ὁστέων συναρμογήν». Κλήμ. Ἀλεξ., σελ. 854 «τὰς τῶν ὠρῶν δικνομάς *τριχῆ διασταμένας*». Ἐπιφάν. Τόμ. Β', σελ. 151 «*τριχῆ διασταμένων* εἰς ὀγδοκάδα καὶ δεκάδα καὶ δωδεκάδα». Ἐν τῷ Τιμαίῳ τοῦ Πλάτωνος σελ. 81, δ' ἀντὶ τοῦ «ἐπειδὴ τῶν περὶ τὸν μυελὸν τριγώνων οἱ ξυκαρμωθέντες μακέτι ἀντέχουσι δεσμοὶ τῷ πόρῳ *διαστάμενοι*» παρέλαβον οἱ νέοι ἐκδότα ἐκ τοῦ ἀρίστου κώδικος τὸν περὶ τὸν *διασταμένους*. Ἀλλὰ τοιοῦτος τύπος κατ' οὐδένῃ τρόπῳ ἠδύνατο νὰ προενεχθῆ ἐκ τοῦ Πλατωνικοῦ στόμακτος, εἰκάζομεν δ' ὅτι ἐγράφη ὑπὸ τοῦ φιλοσόφου διαΞαΜ.Μέναι ἐκ τοῦ διαξαινεσθαι.

καθεστάσθαι. Στόβ. Ἀνθολ. ΜΗ', 61 «δεῖ δὲ τὴν σεμνότητά *καθεσταίσθαι* περὶ αὐτόν». Διοδ. Σικελ. Β', κβ', 3 «εὐδοκμεῖν περὶ τῷ βασιλεῖ μάλιστα τῶν *καθεσταμένων* ἐπαρχῶν». ΠΕ', ιδ', 2 «ὅ δ' ἐν τῇ Λίσσῳ *καθεσταμένους* ἐπαρχῶς». ΙΖ', ις', 2 «τὸν ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος ἡγεμόνα *καθεσταμένον* τοῦ πολέμου». Ἀριθμ. Γ', 32 «*καθεσταμένους* φυλάσσειν τὰς φυλακὰς τῶν ἀγίων». Βασιλ. Β', γ', 39 «καὶ ὅτι ἐγὼ εἰμι

¹ Τοῦ Μενέσιου Στόβ. Ἀνθολ. Τόμ. Β', σελ. XII καὶ Κόδων Μνημοσ. 1871, σελ. 102.

παρρηγιάς ἀσήμερον καὶ καθισταμένοις ὑπὸ βασιλείᾳ». Γ', δ', 27 «καὶ ἐργασίῃσι οἱ καθισταμένοι οὕτω τῷ βασιλεὶ Σαλομών». Ἰωσήφ. Ἀρχαιολ. III, α', 2 «ὥστε δεξιόσθαι τὸν ἀντ' ἐλείνου καθισταμένον Ἰηροῦ δαυ. Ἰουδ. Πολ. Β', κκ', 6 «ὡ φυλάσσειν τὴν πόλιν ὑπὸ Ἰωσήφου καθισταμένοι». Ἐργέν. Τόμ. Α', σελ. 359 «ἄρχοντες καθισταμένοι ἐπὶ τῶν ἔργων». Εὐσέβ. Ἐκκλ. Ἱστορ. Θ', ικ', 4 «καὶ τῶν κηθόλου λόγων ἔπαρχος πρὸς χότου καθισταμένους». Β'. Κωνσταντ. Α', ρδ', 1 «οὐκ ἐστὶν κληρὸς ἐπίσκοπος ἐκ θεοῦ καθισταμένους». Δ', κδ' «ἐγὼ δὲ τῶν ἐκτός ὑπὸ θεοῦ καθισταμένους ἐπίσκοπος ἂν εἶην». Εὐσέβ. σελ. 252, 58 «καὶ οὕτω μὲν καθιστάσθω καὶ ταῦτα». Φώτ. σελ. 122, 5 «Κηθεστακίως καθισταμένοι». Φέρουσι δὲ καὶ παρὰ Σουίδ. «Καθεσταμένοι ἐπιτετραχήμενοι. Καθεσταμένοι ἐπὶ τῆς γάλης τετραχήμενοι. Καὶ κῆθς καὶ φυλάσσειν μὲν τῶν καθισταμένων οὐδὲν ἤξιον, ταῦτάσθαι τῶν ἡδὲ τελεσθέντων». Ὀρθῶς ἔγραψεν ὁ μὲν Κορκαῖς ἐν τοῖς Γεωγραφικαῖς τοῦ Στραβῶνος σελ. 556 «ὡ δὲ κηστί καθισταται τῆς μεγάλῃς Ἀρμενίας βασιλείᾳ» ἀντὶ τοῦ καθισταται καὶ ἐν τῆς Ἐπισκοπῆτος Διακρίσεως Δ', σ', 84 «σήμερον ἔχεις καὶ καθισταμένον τὴν ἀρεῖαν ἀντὶ τοῦ καθισταμένου, ὁ δὲ Κόβητος ἐν τῷ Ἀνθολάριω τοῦ Σαυῆσιον Μ', 8 «Ἰπποκρίδιον ὁ Ἀκκεδαιμόνος ὁ νῦν ἐπὶ Θράκης καθισταμένους ὑπὸ Πτολεμαίου ἀντὶ τοῦ καθιστάμενος¹. Πλατωνικῶς ἀνεγνωστικῶς ποτε παρ' Ἡροδότῳ Α', 196 ἀνόμοι δὲ χότουσι ἔσθαι κατεστάται». Οἱ κῆθικες προσφέρουσι καὶ γρηγρὴν κατεστάται, τὴν ἐνέριπκην τοῦ τῶν ἐκδοτῶν². Ἄλλ' ὁ Βηροδόσιος διακτείνεται ὅτι ὁ Ἡροδόσιος τῶνος εἶνα κατεστάται, οὐκ κατεστάται³. Καὶ ἐν τῷ Ἀρχαιολογικῷ τοῦ Αἰσχύλου στίχ. 956 ἐγένετο διακτείνεται ἀνεγνωστικῶς:

ἐπὶ δ' ἀσήμερον ἀπὸ καθισταται ταῦτα.

ἀντὶ τοῦ κατεσταταί. Σηλ. «Ἄλλως καθισταται ἀντὶ τοῦ κηθετήν».

κατεστάται. Σηλ. Ἐπιτομ. σελ. 257, 17 «οὐκ ἐστὶν τῶνος μὲν δὴ κατεστάται ὅτι ὁ ἀσήμερον ἀπὸ». σελ. 551, 4 «οὐδὲν δὲ ψύσις ἐστὶν, οὐ κατεστάται». Τὸ ἐν τῷ Λεξικῷ τοῦ Πουλίου «Καθεσταμένη

¹ Μ. ε. μ. σ. 1874, σελ. 401.

² Π. Β. Ἱστορ. Ἱστορ. Τόμ. Α', σελ. 394 ἐκδ. ὁ. Πρὸς καὶ Διονύσιον περὶ Δ. σ. Β. σ. 38.

³ Π. Δ. σ. Π. ε. μ. σ. 398.

γῆ: ἐρ' ἢ τις ὀρεῖται δάνειον» μετετέπωσεν ὁ Κόβητος ἐν τῇ Μνημοσύνη (1875, σελ. 292) εἰς τὸ *παρατιγμένῃ* παρθεύμενος ἐκ τοῦ Ἑουχίου τὸ «*Ἀστικτορ: τὸ ἀνέπκρον χωρίον' τὸ γὰρ ὑποκειμένον ἐπιχθαι ἐλέγετο*» καὶ τὸ «*Ἐοτιγμένην οἰκίαν: ὑποκειμένην χρεώστικας*».

προεστιάσθαι. Ἰώσηπ. Τόμ. Α', σελ. 796, 32 Διδ. «δικριεῖται δὲ καὶ μέχρι Φήλικος *προεστυμμένου* τῆς Ἰουδαίας». Ἄλλ' ἐν τῇ Τεϋβνηρείῳ ἐκδόσει Τόμ. Δ', σελ. 292, 32 εἶνε γεγραμμένον *προῖσταμμένου*.

συνεστιάσθαι. Σέξτ. Ἑμπειρ. σελ. 511, 21 «τοὺς ἀπὸ τινος χρόνου λέγουσιν αὐτὸν *συνεστιάσθαι*». Διόδ. Σικελ. Α', θ', 2 «τό γε τῶν ἱστοριογράφων γένος πικρῶς φίνεται νεωστὶ τῷ κοινῷ βίῳ *συνεστυμμένου*». Ἰώσηπ. Ἀρχαιολ. Β', ε', 2 «τῆς ἐπ' Ἀκτίῳ μάχης *συνεστυμμένης* Κίσιςτι πρὸς Ἀντώνιον». Εὐσέβ. εἰς Κωνσταντ. Γ', 13 «καὶ πρώτη τῶν ἐξ ἀρτίων καὶ περιττῶν ἀριθμῶν *συνεστυμμένων*». Πλάτ. Ἀλεξ. Συγκυ. Γ', 91 «καὶ ἔχειν *συνεστυμμένων* τὸ ὀκτάεδρον». Δ', 73 «ἰσοσκελεῖς ἄρα τρίγωνον *συνίσταται*»¹. Ηρόδ. Διόδ. σελ. 328, 17 Τεϋβν. «ἀναγκασίον ἄρα τὰς *συνεστυμμένα* εὐθείας ἀπὸ τῶν περὶ τῶν ἄρχεσθαι τῆς βλάσεως». Ηκκλ. Γαλιηνῶ Τόμ. ΙΙΙ', α', σελ. 687 φέρεται «ὥστε οὐδ' ἂν ἰάστικὸς τις αὐτὸν ἤδη *συνεστυμμένου* ἀλλ' ἔτ' ἀργόμενον». Πιθανώτατον δ' ὅμως φαίνεται ὅτι οὐχὶ τοῦ ἐνεστυμματος χρῆσιν ὁ Γαλιηνὸς ἐποιήσατο ἀλλὰ τοῦ παρθεύμενου, ὃν ἀποκατέστησαν παρὰ τῷ Ὀρειβασίῳ οἱ νέοι αὐτοῦ ἐκδόσει Τόμ. Γ', σελ. 644.

ἰγροεστιάσθαι. Σχολ. Ἰπποκρ. καὶ Γαλιην. Τόμ. Α', σελ. 21 «ἰγροεστυαται δὲ τὴν ἐπὶ κερκλήν κκτᾶσειν οὕτως ἂν γίνεσθαι δεόντως ἀπὸ τῶν αἰρουμένων αὐτῇ χρῆσθαι». Ἄλλ' ὑπέχει καὶ γὰρ ἰγροεστυαται.

Τοῦ μετὰ τῆς προθέσεως ΚΑΤΑ συνθεμένου, *καθεστυασθαι*, καὶ τοῦ μετὰ τῆς ΣΥΝ, *συνεστυασθαι*, γίνεται μέγιστα χρῆσις ὑπὸ τοῦ Ηολυβίου λέγοντος σελ. 269, 10 Οὐλαρχ.: οἵπερ ἔτοχον ὑπκτοι τότε *καθεστυαμένοι*. σελ. 336, 5: οἱ δὲ πρὸς τοὺς συμμάχους *καθεστυαμένοι* τὰς πρεσβείας ἐπετέλουν. σελ. 363, 1: Ἀρατὸν δὲ τὸν υἱὸν αὐτοῦ *καθεστυαμένου* ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν παρκαλυβάνειν τὴν στρατηγίαν. σελ. 398, 13: δεδιότες μὴ πρᾶξιν ὁ Φίλιππος εἶη διὰ τῶν ἔθνων *συνεστυαμένος* κκτᾶ τῆς πόλεως. σελ. 412, 20: ὁ δ' Ἀπελλᾶς δοκίμων ἔγνω

¹ Καὶ ἐν Ε', 16 ἴκασεν ὁ Οὐλαρχος καὶ αἱ ἴσα: *συνεστυαμένους* ἀπὸ τοῦ συνιστάμεναι (Τόμ. Α', σελ. 330).

κάνει τι τῆς προθέσεως τῆ δὲ αὐτοῦ καθισταῖσθαι τὸν τῶν Ἀγχιῶν στρατηγόν. σελ. 488, 27: Ἀντίοχος δὲ καθισταμένους πολιορκίαν περὶ τὴν κλιουριένην πόλιν Δούρα. σελ. 566, 16: οἱ καθισταμένοι μὲν ὑπὸ τῶν ὑπέτων ἔρχονται, προσκχομενόμενοι δὲ παρίστανται. σελ. 591, 18: δοκεῖ κελῶς κατὰ γε τὰς ὀλοσχερεῖς διακροχὰς συνεσταῖσθαι. σελ. 621, 17: τηλικούτων μὲν πόλεμον συνεσταμένοι περὶ τῶν κατὰ τὴν Ἰταλίαν πραγμάτων. σελ. 659, 22: ἤδη δ' ἐντελεῖς αὐτοῦ συνεσταμένου τὰς πρὸς τὴν πολιορκίαν παρασκευάς. σελ. 715, 29: δοκεῖν γὰρ ἄμικ τῶδελεφῶ καθισταμένους ἀγορευόμενος ἀναθίνεσθαι ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς ὡς ἐπὶ τὴν οἰκίαν (Πρῆ. καὶ σελ. 715, 27). σελ. 919, 5: διὰ τὴν πρὸς Ἀδύτων οἰκειότητα τὸν ἐπὶ τῆς Βουβακτοῦ τότε καθισταμένον. σελ. 977, 3: ὑπὲρ τῶν εἰς τοῦτον τὸν ἐναυτὸν καθισταμένων ὑπέτων. σελ. 1081, 5: αὐτὸς δὲ προσηνόμενος τὸν ἐπὶ τῆς Πέρσης καθισταμένον ὑπ' Ἀντιόχου προσέειπεν αὐτῷ. σελ. 1115, 18: καὶ κατακλιθὼν τὸν Τίτον προσθεῖσθαι καθισταμένον ὑπὸ τῆς συγγλήτου πρὸς τε Προυσίαν καὶ τὸν Σέλευκον. σελ. 1182, 15: τῶν καθισταμένων ἐρχόντων ἐν τῇ Ρώμῃ. σελ. 1256, 25: οἱ δὲ περὶ τὸν Τορκουστὸν θεωροῦντες αὐτὸν συνεσταμένον ξεικλήν χειρὶ βραβεῖον ὑπερήνησαν τῶν ἐντολῶν. σελ. 1295, 17: προσθεῖσθαι ἄμικ καὶ νύκτορος καθισταμένους. σελ. 1318, 12: ἤδη γὰρ ἔτοιμα ἕκαστοι τότε καθισταμένοι. σελ. 1332, 5: ἐδόξαον ἀφροσύνην πρὸς τὴν χρεῖαν εἶναι τούτων οἱ καθισταμένοι. σελ. 1360, 13: καθισταμένον στρατηγὸν διὰ τῶν πολλῶν.

Τὸ ἐπὶ τῷ ἐπιπέθῳ ἀπαισιωτέτου ὄντος δύο ἔχουεν καὶ μνημονεύουσαν παραδείγματι, τὸ περὶ Ἡρακλίου «Ρητῶ: ὁμολογημένον, ἱσταμένον καὶ τὸ περὶ Γρηγορίου τῷ Νύκτω: Τόμ. Α', σελ. 777, δ' «ἄρχιμοι ἀρθληγῆς, Ἡρῆ ἱσταμένη καὶ ἐπιρρίσσωσα». Τὸ ἐν τῷ κώδικι τοῦ Ἡρακλίου φερόμενον «Ἐσάμειαι: ἐστολισμέναι οὐσαι» εἶνε κακῆ ἀνάγνωσις τοῦ ἱσταμένου.

Ἄξιον δὲ παρατηρήσεως νομίζομεν ὅτι ὁ περὶ αὐτοῦ ὁ λόγος τύπος δὲν ἀλλοτρίως πάντοτε τῷ πηθιατικῷ ἀφίστασθαι, ἀλλ' ἐπίστε τῷ μέτω εἰσθεῖσθαι, ὡς ἐν τοῖς τοῦ Πολυδίου χωρίοις συνεσταμένοις ξεικλήν χρεῖα φασίαν καὶ συνεσταμένους πολιορκίαν, κτλ. Πρὸδηλον ὑπάρχει ὅτι κατ' ἀφίστασθαι τούτοις ἀφροσύνην γίνονται συνεσταμένοις ξεικλήν χρεῖα φασίαν καὶ συνεσταμένους πολιορκίαν, κτλ.

§ 2. Εἶτεν ἄκρα-εἶτ' ἐνάκρα.

Ἐξεδόθη νεωστὶ ἐν Παρισίαις ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ
ΑΝΑΠΛΟΥΣ ΒΟΣΗΠΟΥ.

Ἀνελίξαντες τὸ βιβλίον τοῦτο οὐκ ὀλίγα εὗρομεν ἐν αὐτῷ πλημμυελῶς καὶ ἀτόπως ἔχοντα, οἷον σελ. 5, 7 «Καὶ τὰ μὲν καθόλου, βουλομένοις μὴ μακρὰν περιάγειν· ταῦτά τὰ δὲ ἐπὶ μέρους ἤδη λεκτέον» ἀντὶ τοῦ «Καὶ τὰ μὲν καθόλου — ταῦτα τὰ δὲ ἐπὶ μέρους ἤδη λεκτέον» καὶ σελ. 5, 13 «οὐ γὰρ ἂν μοι δοκῆ τοσοῦτον ἐπικρατῆσαι τὸ ἐπιχώριον πάθος — εἰ μή τι μείζον ἦν τῆς τοπικῆς ἱστορίας» ἀντὶ τοῦ «οὐ γὰρ ἂν μοι δοκεῖ τοσοῦτον ἐπικρατῆσαι τὸ ἐπιχώριον πάθος» ἦτοι «οὐ γὰρ μοι δοκεῖ τοσοῦτον ἂν ἐπικρατῆσαι», κτλ.

Ἄλλὰ τὸ μάλιστα παράδοξον ἡμῖν φανέν κείται ἐν σελ. 9, 6 «Εἶτ' ἐνάκρα πλείστον ὑπερτείνουσα τὰς ἄλλας καὶ τοῦ τε ρεύματος καὶ τῶν πνευμάτων τὴν βίαν ἐκδεχομένη». Ἐβδελύθημεν τὴν ῥῆσιν ἀναγνόντες ταύτην, ἐγελάσαμεν δ' ἰδόντες ἐν σελ. 146 ἀστερίσκον τῷ ἐνάκρα παρακείμενον ὡς μὴ φερομένῳ ἐν τῷ Ἰησαυρῷ τοῦ Ἐρρίκου Στεφάνου. Ἐλπίζομεν δ' ὅτι οὐτ' εἰς αὐτόν ποτε θὰ καταχωρισθῆ οὐτ' εἰς ἄλλο Ἑλληνικὸν λεξικὸν ἢ ὅπως τερατώδης καὶ ἀνήκουστος αὕτη λέξις ἢ προσελθοῦσα ἐκ κακῆς ἀναγνώσεως τοῦ ΕΠΕΝΑΚΡΑ, ὅπερ οὐδὲν ἄλλο εἶνε ἢ ΕΠΕΝ ἌΚΡΑ, εἶτεν ἄκρα.

Ἐν ταῖς εἰς Ὀμηρον Παρεκβολαῖς τοῦ Εὐσταθίου λέγεται ἂ ἴστέον δὲ καὶ ὅτι ἐν τοῖς Αἰλίου Διονυσίου φέρεται καὶ ὡς Ἄττικα μὲν τὸ εἶτα καὶ ἔπειτα· τὸ δὲ εἶτεν, φησί, καὶ ἔπειτεν Ἰακά· διό, φησί, καὶ παρ' Ἡροδότῳ κείνται» (σελ. 1138, 38). Ἐξεγγυώτατος τῆς παρ' Ἡροδότῳ χρήσεως μάρτυς εἶνε ὁ ἐπὶ τοῦ αὐτοκράτορος Ἀδριανοῦ ἀκμάσας ἀττικιστῆς Αἴλιος Διονύσιος, τούτῳ δὲ μᾶλλον ὀφείλομεν νὰ προσέχωμεν ἢ τοῖς συχνάκις παρασθεῖρουσι τοὺς Ἰωνικοὺς τύπους βιβλιογράφοις. Ἐπειτεν καὶ μετέπειτεν ἔγραψεν ἀναμφισβητήτως ὁ Πρόδοτος, οὐχὶ δὲ ἔπειτα καὶ μετέπειτα, ὡς ἀναγινώσεται ἐν τοῖς κώδιξιν αὐτοῦ. Ἐν βιβλ. Α', 146 πάντα τὰντίγραφα ἔχου-

σιν ἄσπι ἐφρόνευσαν σφέων τοὺς πατέρας καὶ ἀνδρας καὶ παῖ-
δας καὶ ἐπέιτε ταῦτα ποιήσαντες αὐτῆσι συνοίκεον», ἐν δὲ
βιβλ. Β', 52 ἄλλα μὲν «ἔπειτα δὲ χρόνου πολλοῦ διεξελθόν-
τος ἐπόθοντο», ἄλλα δὲ ἐπέιτε. Εἶνε δὲ τὸ ἐπέιτε, ἘΠΕΙΤΕ,
προφανῶς ἡμάρτημένη γραφὴ τοῦ Ἰωνικοῦ τύπου ἔπειτεν,
ἘΠΕΙΤΕΝ¹, ὃν ἀποκατέστησεν ὁ Σχαιφῆρος καὶ ἐν ἀποσπά-
σματι τοῦ Φερεκῦδους τρέψας τὸ «ἔπειτα ἐνίσχει Ἀγῆνωρ
Ἀργιόπην τὴν Νείλου τοῦ ποταμοῦ» εἰς τὸ ἔπειτεν ἴσχει².

Ὁ λόγος τοῦ Φρυγίου «εἶπεν καὶ ἔπειτεν ἐσχάτως βάρ-
βαρα· εἶτα οὖν σὺ καὶ ἔπειτα λέγε» (σελ. 124) σαφῶς μη-
νῶει ὅτι συνήθης τοῖς μεταγενεστέροις ἀπέβη ἡ χρῆσις τῶν
Ἰωνικῶν εἶπεν καὶ ἔπειτεν.

Ἐν τῷ κατὰ Μάγρον Εὐαγγελίῳ Δ', 28 ὁ Οὐατικῆς κώδιξ φέρει
ἐπὶ τῆς πρώτης χειρὸς γεγραμμένον «κὺτομάκη ἡ γῆ καρποφορεῖ πρῶ-
τον χόρτον, εἶτεν στῆχον, εἶτεν πλήρης σίτος ἐν τῷ στῆχῳ». Ὁ Μάγρος
ἐξέδωκεν αὐτὸ ἐν στῆχον, εἶτ' ἐν πλήρες κτέ.³

Τὴ εἶτεν εὐρίσκειται ἐν τῇ Ἡερινῆσει τοῦ Σκῆμου στίχ. 502 :

εἶτεν αὐτάπει Μάγαρα, Δωρικὴ πόλις.

καὶ ἐν τῇ Ἡελητικῇ Ἀνθολογίᾳ Θ', 194 :

ἀρξίματος πρώτου ἀπὸ γράμματος, εἶτεν ἐπιζῆς.

καὶ ἐν τῇ πρῇ μιαινοῦ ἐκδοθείσῃ ἐπιγραφῇ ἐν τῷ περιοδικῷ συγγράμ-
ματι Ἀθηναίων Τόμ. Δ', σελ. 373, στίχ. 150 αἶτεν θῆσει τοὺς κατα-
στρατήρους. Ἀπκντῆ δ' ἐν αὐτῇ καὶ αἶπειτεν ἐργατρώσει τὰς στή-
λας (σελ. 372, στίχ. 85) καὶ αἶπειτεν ἀνθρωπώσει τοὺς ἀρμούς» (σελ.
373, στίχ. 142) καὶ αἶπειτεν καταλαϊέτω» (σελ. 374, στίχ. 169).
Ἡρῆ. καὶ Σχρόλ. Ἰπποκρ. καὶ Γκλήν. Τόμ. Α', σελ. 19 αἶτεν μετ' ὀλίγους
ἀριθμούς» καὶ σελ. 23 αἶπειτεν τὸ περισσεῖον τῶν ἰμάντων». Τοῦ ἐν σελ.
32 αἶτεν αἰ γινόμενα διὰ τοῦτου τοῦ μηροῦ ἐμβολαῖ» ὑπάρχει καὶ
γραφή εἶτε, ἡ δὲ ἀνακτῆ τις ἀπολάμβη πληρημελῆ ἀνάγνωσιν τοῦ εἶτεν.

¹ Ἰδὲ Διονύσιον περὶ Διαλ. Ἡροδ. σελ. 36 καὶ Βραδόβιον περὶ Διαλ. Ἡροδ.
σελ. 107 καὶ Ἡρῆ. καὶ Στεῖνον Ἡροδ. Τόμ. Α', σελ. LXXI.

² Σχολ. Ἀπολλ. Ἡροδ. σελ. 262.

³ Ἰδὲ Κότση, οὐ Κότση Διαθ. σελ. XXIII.

Τοῦ συνθέτου ἔπειται, ὅπερ μνημονεύεται καὶ ἐν τοῖς Κανόσι τοῦ Θεογνώστου σελ. 161, 29, ἐποικήσαστο πολλὰς χρεῖνας ὁ Μάχων παρ' Ἀθην. Π', 44, στίχ. 38 :

ἔπειταν εἰπὼν φασὶ τὴν Ἰναθαίου¹.

στίχ. 60 :

ἔπειταν αὐταῖς ἐπίτινος στερῆς ὄλω.

Π', 45, στίχ. 45 :

εἰς τὴν μεγάλην ἔπειταν ὁ βασιλεὺς λέγει.

στίχ. 50 :

καὶ ἔπειταν αἰτήσασαν αὐτὸν μὲν μίαν.

Ἐν στίχ. 57 ἀναμνησκέται τὸ ἐπιπλὸν εἰπεῖν ὑπερβαῖν.

Ἐν τοῖς εἰς Πίνδαρον Σχολίοις Ἰσθμ. Γ', 20 (Ζ', 27) φέρεται «Κοίμαξ' ἔπειτ' ἐν ἀδομηθεί σὺν ἤματι: — Περικτεταὶ δὲ ἔτοι ἢ ἘΝ πρώθεσι ἢ ἢ ΣΥΝ». Ἀλλ' ὁ Πίνδαρος εἶπε:

κοίμαξ' ἔπειταν ἀδομηθεί σὺν ἤματι.

ὡς ἐν Πηθ. Δ', 211 :

ἠρθίον πλόος ἀγαγὼν ἐξ Φάου² ἔπειταν
ἤλοθον.

καὶ ἐν Νερμ. Γ', 49 :

ἐξέτης τὸ πρῶτον, ὅταν τ' ἔπειταν χροῖσα.

καὶ στίχ. 54 :

ἴσον ἔυδον τέλει, καὶ ἔπειταν Ἀσκαπιόνα³.

Κεῖται δὲ καὶ ἐν τοῖς τοῦ Μεγακρέως παρ' Ἀριστοφάνει Ἀχαρν. 715 :

καὶ ἔπειταν ἐς τὸν σάκκον ὡς ἐθελοῖσθε⁴.

§ 3. Διένεξις=διαφορὰ.

Ἐν τοῖς εἰς Θουκυδίδην Σχολίοις Β', 37 φέρεται: «Ἀρίστη

¹ Ἴδε Πέρσου Miscell. Crit. σελ. 244.

² Ἴδε Ἑρμηνεῖον Orusc. Τόμ. Α', σελ. 265. Βολκίου Πινδ. Τόμ. Α', σελ. 468 καὶ Σουιδίου Πινδ. Τόμ. Α', σελ. 120. Ὁ Βέργκιος ἐν τῇ γ' ἐκδόσει τῶν Λυρικῶν Παιρητῶν σελ. 135 καὶ 197 καὶ 271 λέγει: ὅτι ὁ Πίνδαρος ἔγραψεν ἔπειταν.

³ Ἴδε Ρουέρου Coniectan. Βδλ. Α', σελ. 221 καὶ Ἀρήσιου Διαλ. Δωρ. σελ. 384 καὶ Δουδέρου Ἀριστοφ. Τόμ. Γ', σελ. 449.

πολιτεία τὸ κατὰ νόμους μὲν ἀπονέμειν πᾶσι τὸ δίκαιον κατὰ τὰς ἰδίας διαφοράς τε καὶ διενέξας καὶ μὴ περιορᾶν μήτε τὸν ἀδικούμενον μήτε τὸν ἀδικούντα, ἕκαστον δὲ τῶν πολιτῶν οὐκ ἀπὸ μέρους προτιμᾶν κτέ.».

Ἡθδεμία δύναται νὰ ὑπάρχη ἀμφιβολία ὅτι τὰ συνώνυμα ὁ σχολιαστὴς συνάψας εἶπε «κατὰ τὰς ἰδίας διαφοράς τε καὶ διενέξεις», οὐχὶ δ', ὡς ὑπέλαβεν ὁ Γοτλεβήρος, «κατὰ τὰς ἰδίας διαφοράς τε καὶ δημοσίας». Εἶνε δὲ τὸ ὄνομα διένεξις τοῦ πονηροῦ κόμματος ἀπαντῶν ἐν μόνῳ τῷ Βυζαντιακῷ ἑλληνισμῷ, οἷον «πρὸς Ἄλανους εἰς διενέξεις ἀκαίρους ἐχώρου» (Γεώργ. Παχυμ. Τόμ. Β', σελ. 422, 4) καὶ «μεσίτην τοῦτον προβαλλομένους καὶ λυτῆρα τῶν διενέξεων» (Νικητ. Χωνιάτ. σελ. 314, 16) καὶ «τὰς διενέξεις διαλύειν τῶν φιλονεικούντων» καὶ «διενέξεως δὲ γενομένης μέσον τοῦ Ῥωμανοῦ καὶ τοῦ Βογᾶ» καὶ «τούτων τὴν διένεξιν Κωνσταντῖνος ὁ βασιλεὺς ἀναισχυντίαν κρίνων κατὰ τῆς βασιλείας καὶ ἀμφω ὑπερορίζει» (Γεώργ. Κεδρην. Τόμ. Β', σελ. 203, 23. σελ. 287, 1. σελ. 483, 8) καὶ «ὅς μεταξύ δύο τινῶν εἴτε ὁμαιμόνων εἴτε προσφιλῶν διενέξεις τε καὶ διαμάχας ἀναρριπίζει» (Συντίπ. σελ. 189, 2 Γευθν.) καὶ «διαφοράν: διένεξιν» (Σχολ. Εὐριπ. Τόμ. Δ', σελ. 12, 19 Δινδ.), κτλ.

Ὅμοιως τῷ διένεξις εἶνε ἐσχηματισμένα τὸ ἀνένεξις, ἐπένεξις, κατένεξις, μετένεξις, προένεξις, προσένεξις καὶ συνένεξις.

ἀνένεξις. Βελλ. Ἄν. σελ. 756, 16 «περίκλησις φωνῆς λέγεται ἢ ἐν τῷ αὐτῷ ἀνένεξις καὶ κατένεξις».

ἐπίνεξις. Πατρολογ. Ἑλλεν. Τόμ. III', σελ. 1169, α «ἐπιτακτικὴ καὶ ἀπότομος ἐπίνεξις εἰς σωτηρίαν τῶν νοσούντων». Ἐτομ. Μέγ. σελ. 354, 30 «Ἐπίνεξις: ἀπὸ τοῦ ἐνέω ἐνέξω ἐνεξις καὶ ἐπίνεξις».

κατένεξις. Θεοργ. σελ. 653, 11 «διὰ τὴν ἀσεβῶς γεγεννημένην εἰς τὸν ἱερέα εἰκόνα—κατένεξις». Βελλ. Ἄν. σελ. 756, 3 «ὁμολογισμὸς ἢ λέγεται ἢ κατένεξις καὶ ὁ κομισμός». σελ. 756, 8 «ὁμολογισμὸς ἢ λέγεται ἢ κατένεξις καὶ κομισμός». Εὐστάθ. σελ. 1102, 14 «διὰ τὴν

ἔνωθεν ἐκ μετεώρου κατεπέειπεν». Σουίδ. λ. καταλύσας «τάτταται δὲ καὶ ἐπὶ τῆς τοῦ ἀπκρχήμενου κατεπέειπεν».

μετέπειθε. Ζωναρ. Ἱστορ. Τόμ. Δ', σελ. 293, 1 Δυνδ. ἀπολοραία Βαθυλῶνος καὶ μετέπειθε τοῦ ποταμοῦ Εὐφράτου».

προπέειθε. Βεζλ. Ἄν. σελ. 743, 25 «Προγορὴ προπέειθε. Ὅρος τῆς ἀναγνωσείας ἐστὶν οὗτος τῶν ἀμέτρως καὶ ἐμέτρως γερραχήμενων ἢ ἀπταιστος προπέειθε καλλίστη ἐστὶν ἀνάγνωσις». σελ. 756, 9 «οἷα ἢ τῆς βραχέας προπέειθε». Ἀρμενόπουλ. Α', σφ', 34 «καὶ τῆ προπέειθε τῆς ἀπογορρῆς ἐπιζητεῖται». Εἶπε δὲ καὶ ὁ Φώτιος αὐτῶς τὸ ἐναντιοφκνὲς τῆς τῶν ψαλμικῶν βῆτων ληθήσεται προπέειπεν».

προπέειθε. Νικήτ. Χωνιάτ. σελ. 582, 12 «ἄθετο προπέειπεν τὴν ἀφάρισον καὶ πρόσθεσον τὴν μετέπειπεν». Πικρῶλογ. Ἑλλαν. Τόμ. ΠΖ', σελ. 3329, γ' «κατὰ μόνον Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος προπέειπεν». Βλ. Ἐπιφαν. Τόμ. Α', σελ. 44, 6 «ἐν γὰρ τῆ ὄρχ τῆς προπέειπεν αὐθιποτε ἐταλείωσεν τὴν προπέειπεν». Εὐστάθ. Πονημκτ. σελ. 5, 30 «οὔτε δῶρα οὔτε προπέειπεν ἑταρείων».

αυτέπειθε. Εὐστάθ. Πονημκτ. σελ. 7, 26 «ἀκλιάν ἐπέειπεν, αὐτέπειπεν ἀστικήν, συνδρομὴν ἀκαλίστον».

Εὐρίσκειται δὲ καὶ τύπος εἰσπέειθε, κατεπέειθε καὶ προπέειθε. Σχολ. Πλάτ. Νόμ. σελ. 855, γ' «εἰσπεειπὴ εἰσιν καὶ εἰς τὰ διακαστήρια εἰσπέειπεν κατέπειπεν». Εὐστάθ. σελ. 157, 30 «ἢ τῶν ἔνωθεν κατκαπτόντων εἰς γῆν ποροδῶν κατεπέειπεν». Ἱερουσόφ. 286 «μικροῦ καὶ ὁσπερᾶν ἀπὸ κατεπέειπεν οἰκισμάτων». Θωμ. Μάγιστρ. σελ. 306, 1 «Προπέειπεν ἢ προπέειπεν». Ἄλλ' ὁπκρῆν καὶ γερρα προπέειπεν ἔτι δὲ προπεειπὴ καὶ προπέειπεν».

K. S. K.

